

Recenze textu vysokoškolských skript autorky Daniely Kantárové s názvem:
ZÁKLADNÉ PRINCÍPY DIAGNOSTIKY A LIEČBY AUTOIMUNITNÝCH CHORÔB

Autor recenze:

Doc. MUDr. Vít Petrů, CSc., Alergologie a klinická imunologie, Synlab Czech s.r.o., Praha

K recenzi předložená vysokoškolská skripta prezentují vysoce aktuální medicínskou problematiku. Je to proto, že autoimunitní choroby řadíme mezi skupinu nemocí civilizačních, jejichž incidence i prevalence v evropském i celosvětovém měřítku neustále narůstá. Takže vzniká vysoký předpoklad, že posluchači lékařských fakult se s nimi ve své budoucí klinické praxi téměř jistě setkají. Nespecifický klinický obraz těchto onemocnění je příčinou toho, proč jsou tyto choroby velmi často diagnostikovány poměrně pozdě, někdy až za několik let po objevení se prvních příznaků, a nezdá se tomu je – bohužel - až v období ireverzibilního poškození orgánů.

Autorka po krátkém úvodu zdůvodňujícím důležitost zpracovaného tématu se v první kapitole skript věnuje základním pilířům diagnostického procesu, tj. podrobnému rozboru anamnézy rodinné, osobní, pracovní i nynějšího onemocnění a důkladnému fyzikálnímu orgánovému vyšetření pacienta se zvláštním zaměřením na lymfatické uzliny, tonzily, appendix a slezinu. V této části jsou také zmíněny názvy chorob, které jsou řazeny mezi autoimunitní onemocnění systémová (orgánově nespecifická) či orgánově specifická. Malá poznámka je věnována i autoimunitnímu laboratornímu syndromu.

Druhá - svým obsahem nejrozsáhlejší - kapitola recenzovaného textu pojednává o pomocných vyšetřeních, která jsou nevyhnutelnou součástí diagnostického procesu. Důraz je zcela správně kladen na imunologické laboratorní vyšetření (je přehledně děleno na vyšetřovací metody I a II. volby), které má nezastupitelnou roli ve správném diagnostickém zařazení studované klinické symptomologie a pomáhá při diferenciaci - diagnostické rozvaze a rozhodnutí o způsobu vedení terapie. Autorka nezapomíná ani na úlohu ostatních, ať už laboratorních (histologie, hematologie, biochemie, serologie), nebo zobrazovacích event. dalších vyšetření.

Třetí kapitola popisuje současné terapeutické možnosti (kortikoidy, imunoproliferační látky, kalcineurinové a další inhibitory), zvláštní pozornost je věnovaná v rámci biologické léčby monoklonálními protilátkami se zmínkou o mechanismu působení i možných nežádoucích účincích této moderní terapeutické modality.

Celý text je vhodně doplněn 13 přehlednými tabulkami a 2 schémata, citováno je 78 odkazů na recentní literární zdroje. Vhodné by bylo ještě všechny stránky textu očíslovat.

Recenzovaný text je určen pro výuku studentů všeobecného lékařství v předmětech propedeutika vnitřních chorob a vnitřní choroby. Díky němu studenti získají potřebné vědomosti potřebné ke zvládnutí této problematiky v rámci státních závěrečných zkoušek, ale i pro jejich budoucí klinickou praxi. Z tohoto pohledu zde mohou získat potřebné informace i lékaři v postgraduálním studiu ve specializačních oborech všeobecné lékařství, vnitřní lékařství nebo a v oboru alergologie a klinická imunologie.